

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Σύσταση Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής και άλλες διατάξεις»

I. Γενικές παρατηρήσεις

A. Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νοσχ, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, αποτελείται από 25 άρθρα. Βασικός στόχος του Νοσχ, συμφώνως προς την Αιτιολογική Έκθεση (σελ. 2), είναι η «ενσωμάτωση σ' έναν κεντρικό πολιτικό φορέα συναφών αρμοδιοτήτων, δεδομένου ότι η διαχείριση σημαντικών ζητημάτων ασφάλειας και περιβαλλοντικής προστασίας από Σώματα και Υπηρεσίες με διαφορετική πολιτική ηγεσία, κατεύθυνση και αντίληψη επιδρά οπωσδήποτε αρνητικά σε ό,τι αφορά στον ενιαίο σχεδιασμό, το συντονισμό, την αμεσότητα, την επιχειρησιακή δράση και γενικά στην ποιότητα και την αποτελεσματικότητα του έργου τους». Για τον λόγο αυτό «κρίνεται απαραίτητη η προσθήκη στη δομή του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη του Λιμενικού Σώματος το οποίο μετονομάζεται σε Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή. Το υπό νέα ονομασία Σώμα θα ασκεί τις αρμοδιότητές του και θα ολοκληρώσει το δομικό σχηματισμό του συστήματος εσωτερικής ασφάλειας και πολιτικής προστασίας, ώστε, εφεξής, υπό νέα πολιτική εποπτεία, συντονισμό και κατεύθυνση θα εκπληρώνει αποτελεσματικότερα την αποστολή του και θα συμμετέχει ενεργά, ουσιαστικά και ισότιμα προς τα άλλα Σώματα Ασφαλείας στην εκπλήρωση της αποστολής του Υπουργείου» (Αιτιολογική Έκθεση, σελ. 4).

Ειδικότερα, με το Νοσχ, μεταξύ άλλων: Μετονομάζεται το «Λιμενικό Σώμα» σε «Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή» και υπάγεται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη (άρθρο 1), επαναπροσδιορίζεται η αποστολή και η έ-

κταση των αρμοδιοτήτων του (άρθρα 2 και 3), προσδιορίζεται ο χαρακτήρας των υπηρεσιών του ως ενόπλου σώματος ασφαλείας, στρατιωτικώς οργανωμένου (άρθρο 4), ορίζεται η διάρθρωσή του, όπως και η διάρθρωση και η αποστολή του Αρχηγείου του (άρθρα 5, 6 και 7), ιδρύεται Συμβούλιο Επιτελικού Σχεδιασμού και Διαχείρισης Κρίσεων (άρθρο 8) και ρυθμίζονται θέματα προσωπικού, Διοίκησης, προϋπολογισμού, ασφάλισης και προμηθειών του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής (άρθρα 9, 10, 11, 12 και 13).

Επίσης, παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση οργανωτικών, λειτουργικών και λοιπών υπηρεσιακών θεμάτων του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής (άρθρο 14) και τροποποιούνται διατάξεις του Κώδικα του Προσωπικού Λιμενικού Σώματος (ν. 3079/2002 ΦΕΚ Α' 311): ιδίως επαναφέρεται το σύστημα των μορίων στη θέση του συστήματος των γραπτών εξετάσεων κατά την επιλογή των Δοκίμων Υπαξιωματικών και Λιμενοφυλάκων, αποσυνδέεται από τον χρόνο παραμονής στον βαθμό του Αντιναυάρχου η δυνατότητα του κατέχοντος τον βαθμό αυτό Αξιωματικού να καταλάβει ανώτατες υπηρεσιακές θέσεις, και καταργείται η προϋπόθεση της διετούς προϋπηρεσίας σε παραμεθόριο περιοχή για την προαγωγή κατηγορίας Ανθυπασιστών και Υπαξιωματικών (άρθρα 16 και 17). Ρυθμίζονται ζητήματα Μετοχικού Ταμείου Ναυτικού (άρθρο 18), Κέντρου Ελέγχου Αποστολών λήψης και διανομής δορυφορικών σημάτων κινδύνου (άρθρο 19), τροποποιούνται οι διατάξεις που αφορούν τη δήλωση δρομολόγησης πλοίου, σε εναρμόνιση προς τον Κανονισμό 3577/92/ΕΚ του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1992 «για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ) ΕΕ L 364 σελ. 7 επ., προκειμένου να παύσει η προδικαστική διαδικασία ή να παραιτηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από την εκδίκαση της σχετικής υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (αριθμός παράβασης 2003/5279). Περαιτέρω, σε συμμόρφωση προς το άρθρο 17 της Οδηγίας 2001/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 ως προς «το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών» (ΕΕ L 136 σ. 17 επ.), περιορίζεται η υποχρέωση απόκτησης πιστοποιητικού ελληνομάθειας μόνο στο προσωπικό τα καθήκοντα του οποίου συναρτώνται με ζητήματα ασφαλείας (άρθρο 20).

Περαιτέρω, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν τη διαδικασία εκπροσώπησης του προσωπικού στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο Υπαλλήλων του Υπουργείου Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας κατά τη συζήτηση και απόφαση επί ειδικών θεμάτων (άρθρο 21), παρέχεται αναδρομική ισχύς στη διάταξη της παρ. 8 του ένατου άρθρου του ν. 3654/2008 περί απονομής του τι-

μητικού βαθμού του Ναυάρχου Λ.Σ. εν αποστρατεία, συνιστώνται οργανικές θέσεις – με αντίστοιχη μείωση άλλων – ειδικότητας Νομικού, εισάγεται ερμηνευτική δήλωση για την αληθή έννοια της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 2881/2001 περί εκποίησης ναυαγίων και επικίνδυνων και επιβλαβών πλοίων (άρθρο 22), θεσπίζονται τελικές-μεταβατικές διατάξεις για την αντιμετώπιση θεμάτων από τη μετονομασία και τις οργανωτικές αλλαγές στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή (άρθρο 23), ορίζονται διατηρούμενες σε ισχύ διατάξεις (άρθρο 24) και προβλέπεται η έναρξη ισχύος του παρόντος (άρθρο 25).

II. Επί των επιμέρους άρθρων του Νσχ

1.Επί του άρθρου 2

Στο εδάφιο ζ´ του άρθρου 2 του Νσχ κρίνεται σκόπιμη, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, η αντικατάσταση της φράσης «που προβλέπεται από το π.δ. 56/2004 (ΦΕΚ Α´ 47)» από τη φράση «που κυρώθηκε με τον ν. 1045/1980 (ΦΕΚ Α´ 95) μετά τις τροποποιήσεις που υιοθετήθηκαν ιδίως από τη Διάσκεψη των Συμβαλλόμενων Κυβερνήσεων της Διεθνούς Σύμβασης την 12η Δεκεμβρίου 2002 και ενσωματώθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη με το π.δ. 56/2004 (ΦΕΚ 47 Α´)». Ομοίως, προτείνεται η αντικατάσταση της φράσης «που προβλέπεται από το π.δ. 74/1996 (ΦΕΚ 58 Α´) από τη φράση «που κυρώθηκε με τον ν. 1045/1980 (ΦΕΚ Α´ 95), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την απόφαση 1/1994 της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων στη Διεθνή Σύμβαση για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, 1974, Κρατών, η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το π.δ. 74/1996 (ΦΕΚ Α´ 58)».

2. Επί του άρθρου 5 παρ. 2 ια

Στο εδάφιο ια της παρ. 2 του άρθρου 5 του Νσχ πρέπει να τεθεί το οριστικό άρθρο «Η» πριν από τις λέξεις «Υπηρεσία Συνδέσμων Διασωστών», για λόγους εναρμόνισης προς τα εδάφια που προηγούνται.

3. Επί του άρθρου 8 παρ. 1 περίπτ. ε´

Στην περίπτ. ε´ της παρ. 1 του άρθρου 8 του Νσχ πρέπει, για λόγους νομοτεχνικής ορθότητας, να τεθεί η λέξη «Προϊστάμενοι» σε πτώση αιτιατική («Προϊσταμένους»).

4. Επί του άρθρου 10 παρ. 4 και 5

Με την παρ. 4 του άρθρου 10 του Νσχ ορίζεται ότι ο Αρχηγός του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής μπορεί, με απόφασή του, να μεταβιβάζει στον Υπαρχηγό, στον Επιτελάρχη του Αρχηγείου, στον Γενικό Επιθεωρητή, στους Επιθεωρητές Περιφερειακών Διοικήσεων, στον ανώτερο διοικητή νομού Αττικής, στους Προϊστάμενους των Κλάδων του Αρχηγείου και στους Προϊστάμενους των Κεντρικών Υπηρεσιών και των Περιφερειακών Διοικήσεων ορισμένες αρμοδιότητές του, εκτός από αυτές που του μεταβίβασε με απόφασή του ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη. Προβλέπεται, επίσης, ότι μπορεί να μεταβιβάζει στα ως άνω όργανα το δικαίωμα να υπογράφουν «με εντολή του». Κατά δε την παρ. 5 του ίδιου άρθρου, ο Υπαρχηγός του Λιμενικού Σώματος- Ελληνικής Ακτοφυλακής, ο Επιτελάρχης του Αρχηγείου, ο Γενικός Επιθεωρητής, οι Επιθεωρητές Περιφερειακών Διοικήσεων, ο ανώτερος διοικητής νομού Αττικής, οι Προϊστάμενοι των Κλάδων, οι Διευθυντές των Διευθύνσεων του Αρχηγείου και οι Διευθυντές των Κεντρικών Υπηρεσιών και των Περιφερειακών Διοικήσεων μπορούν να μεταβιβάζουν, μετά από έγκριση του Αρχηγού, σε υφιστάμενους τους το δικαίωμα να υπογράφουν «με εντολή τους» για θέματα αρμοδιότητάς τους, πέραν αυτών που τους μεταβίβασαν με αποφάσεις τους οι προϊστάμενοί τους.

Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι η μεταβίβαση αρμοδιότητας γίνεται με έκδοση, από το όργανο που μεταβιβάζει, διοικητικής πράξης (εν προκειμένω, απόφασης του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής), η οποία έχει κανονιστικό χαρακτήρα και αφορά κατηγορία υποθέσεων (ΣΤΕ 250/1987). Εάν μεταβιβασθεί η αρμοδιότητα, το όργανο προς το οποίο γίνεται η μεταβίβαση καθίσταται αποκλειστικώς αρμόδιο για την άσκησή της, εκτός εάν ρητώς ορίζεται διαφορετικώς. Επομένως, το όργανο που τη μεταβίβασε, κατά τη διάρκεια ισχύος της μεταβίβασης, δεν μπορεί να ασκήσει, σε συγκεκριμένη περίπτωση, την αρμοδιότητα παραλλήλως (βλ. ΣΤΕ 3610/1980), οι πράξεις δε του οργάνου, προς το οποίο έγινε η μεταβίβαση, είναι πράξεις αυτού του οργάνου. Σχετικώς με την εξουσιοδότηση υπογραφής, δηλαδή την παροχή εξουσιοδότησης από ένα όργανο, με ειδική πράξη του, σε άλλο όργανο, ιεραρχικώς υφιστάμενό του, να υπογράφει αντί αυτού και με εντολή του ορισμένες πράξεις (όπως, εν προκειμένω, προβλέπεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 και στην παρ. 5), σημειώνεται ότι οι πράξεις αυτές, μολονότι φέρουν την υπογραφή του εξουσιοδοτημένου οργάνου, θεωρούνται πράξεις του οργάνου που έδωσε την εξουσιοδότηση (ΣΤΕ 5797/1996), η πράξη δε με την οποία παρέχεται η εξουσιοδότηση υπογραφής έχει και αυτή κανονιστικό χαρακτήρα. Αυτό έχει ως συνέπεια ότι, αν η

πράξη δεν δημοσιευθεί νομίμως, ο εξουσιοδοτούμενος στερείται αρμοδιότητας να υπογράψει (ΣτΕ 3366/1999, 3389/2002. Για τη μεταβίβαση αρμοδιότητας βλ., ενδεικτικώς, Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2011, σελ. 150 επ.).

Επομένως, εν προκειμένω, η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τον Αρχηγό και τον Υπαρχηγό του Λιμενικού-Σώματος Ελληνικής Ακτοφυλακής προς τους υφισταμένους τους πρέπει να γίνει με διοικητική πράξη (απόφαση), η οποία να αφορά συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, από την έναρξη ισχύος της δε τα εξουσιοδοτούμενα όργανα καθίστανται αποκλειστικώς αρμόδια για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων αυτών.

5. Επί του άρθρου 11 παρ. 4 εδ. α΄

Συμφώνως προς την προτεινόμενη ρύθμιση, «Προμήθειες ειδών και υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από τους Ναυτιλιακούς Ακόλουθους στις έδρες τους ή από τους προϊστάμενους επιχειρησιακών μέσων που επιχειρούν στην αλλοδαπή ενεργούνται μετά από έγκριση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, με απευθείας ανάθεση».

Συναφώς επισημαίνονται τα ακόλουθα:

α. Η λέξη «Ακόλουθους» πρέπει να τονισθεί στην παραλήγουσα: «Ακολούθους».

β. Οι περιορισμοί του ευρωπαϊκού δικαίου και οι περιορισμοί της εθνικής νομοθεσίας που συνιστούν ενσωμάτωση οδηγιών και αφορούν τη διαδικασία σύναψης των δημόσιων συμβάσεων και τις διατυπώσεις διαφάνειας δεν μπορούν να ρυθμισθούν διαφορετικώς ή να εξαιρεθούν της αρμοδιότητας του κοινού νομοθέτη. Συνεπώς, κατά την εφαρμογή της προτεινόμενης διάταξης, πρέπει να τηρούνται, αφενός τα ποσοτικά όρια που προβλέπει το ευρωπαϊκό δίκαιο για τις δημόσιες συμβάσεις που γίνονται από τους Ναυτιλιακούς Ακολούθους ή από τους προϊστάμενους επιχειρησιακών μέσων που «επιχειρούν» στην αλλοδαπή και, αφετέρου, οι διαδικασίες και οι όροι σύναψης που καθορίζονται από τις οικείες διατάξεις.

Στο πλαίσιο αυτό, αναλόγως προς το αντικείμενο των συμβάσεων που συνάπτουν οι Ναυτιλιακοί Ακόλουθοι στις έδρες τους ή οι προϊστάμενοι επιχειρησιακών μέσων, μπορεί να εφαρμόζονται οι εξής κανόνες:

α) Η Οδηγία 2009/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009 «σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ» (ΕΕ L 216 σελ. 76 επ.), προκειμένου περί προ-

μήθειας στρατιωτικού εξοπλισμού, ευαίσθητου εξοπλισμού ή υπηρεσιών και έργων που συνδέονται με τον στρατιωτικό εξοπλισμό ή εξυπηρετούν ειδικούς στρατιωτικούς σκοπούς, συμφώνως προς το άρθρο 2 της Οδηγίας. Συμφώνως προς το άρθρο 25 της Οδηγίας, λόγω της ιδιομορφίας των συμβάσεων αυτών, οι αναθέτουσες αρχές/αναθέτοντες φορείς δύνανται να συνάψουν συμβάσεις, επιλέγοντας είτε την κλειστή διαδικασία είτε τη διαδικασία διαπραγμάτευσης (απευθείας ανάθεσης) – όπως εν προκειμένω, όπου, ωστόσο, δεν γίνεται διάκριση αναλόγως προς το αντικείμενο της σύμβασης – με δημοσίευση, πάντως, προκήρυξης διαγωνισμού. «Κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης οι αναθέτουσες αρχές/αναθέτοντες φορείς εξασφαλίζουν την ίση μεταχείριση όλων των προσφερόντων. Ειδικότερα, δεν παρέχουν, κατά τρόπο που να εισάγει διακρίσεις, πληροφορίες οι οποίες ενδέχεται να ευνοήσουν ορισμένους προσφέροντες σε σχέση με άλλους» (άρθρο 26). Εξαιρέση από την υποχρέωση δημοσίευσης προκήρυξης ισχύει μόνον εφόσον συντρέχουν οι όροι του άρθρου 28 της Οδηγίας (ιδίως εάν πρόκειται περί κατεπείγουσας ανάγκης οφειλόμενης σε κρίση, ή όταν, λόγω κατεπείγουσας ανάγκης οφειλόμενης σε απρόβλεπτα γεγονότα και στο μέτρο που είναι απολύτως απαραίτητο, δεν είναι δυνατή η τήρηση των προβλεπόμενων προθεσμιών). Σε κάθε περίπτωση «η ανάθεση της σύμβασης πρέπει να πραγματοποιείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που εξασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της διαφάνειας, της αποφυγής των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχείρισης και εγγυώνται την αξιολόγηση των προσφορών υπό συνθήκες διαφάνειας, αντικειμενικότητας και πραγματικού ανταγωνισμού. Θα πρέπει συνεπώς, να γίνει αποδεκτή η εφαρμογή δύο μόνο κριτηρίων ανάθεσης, της «χαμηλότερης προσφοράς» και της «πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς» [σημ. 69 του προοιμίου και άρθρο 47 της Οδηγίας]». Επισημαίνεται, ακόμη, ότι το ποσοτικό όριο για τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών της Οδηγίας 2009/82/ΕΚ, ανέρχεται στο ποσό των 412.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ.

β) Αν, όμως, αντικείμενο της προμήθειας δεν είναι αγαθά ή υπηρεσίες που υπάγονται, κατά τα ανωτέρω, στις ρυθμίσεις της Οδηγίας 2009/82/ΕΚ, δηλαδή στρατιωτικός εξοπλισμός κ.λπ., εφαρμόζονται ενδεχομένως οι διαδικασίες και οι περιορισμοί της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 «περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών» (ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114 έως 240), η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το π.δ. 60/2007 «Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ "περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρε-

σιών", όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2005/51/ΕΚ της Επιτροπής και την Οδηγία 2005/75/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2005» (ΦΕΚ Α' 64), και το άρθρο 2 παρ. 1 του Κανονισμού 2083/2005 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2005, «για την τροποποίηση των Οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα κατώτατα όρια εφαρμογής τους κατά τη διαδικασία συνάψεως συμβάσεων» (ΕΕ L 333 της 20.12.2005, σ. 28 έως 29). Το κατώτερο ποσοτικό όριο για την εφαρμογή της οδηγίας αυτής είναι, προκειμένου περί μη κεντρικών κυβερνητικών αρχών που δραστηριοποιούνται στον ευρύτερο τομέα της άμυνας, 211.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ (άρθρο 6 του π.δ. 60/2007).

Περαιτέρω, και ανεξαρτήτως ποσοτικών περιορισμών, επισημαίνεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διατάξεις περί ανάθεσης των δημόσιων συμβάσεων με διαπραγμάτευση αποτελούν εξαιρετικό δίκαιο και πρέπει, ως εκ τούτου, να ερμηνεύονται στενώς (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου επί των υποθέσεων C-24/91 Επιτροπή κατά Ισπανίας, C-318/94 Επιτροπή κατά Γερμανίας κ.λπ., όπως και την υπ' αριθμ. 470/2007 γνωμοδότηση του Α' Τμήματος του ΝΣΚ).

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, οι αρχές της διαφάνειας, της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, της απαγόρευσης των διακρίσεων, της ίσης μεταχείρισης, της αμεροληψίας και της περιοριστικής ερμηνείας των παρεκκλίσεων αποτελούν γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου, οι οποίες, εξ αυτού του λόγου και πέραν της νομολογιακής τους θεμελίωσης, έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα (βλ. Ε. Τροβά/Π. Σκουρή, Το κοινοτικό δίκαιο των δημόσιων συμβάσεων, 2009, σ. 221 επ.).

6. Επί του άρθρου 14 παρ. 6

Ενδείκνυται νομοτεχνικώς η ενσωμάτωση της παρ. 6 του άρθρου 14 του Νσχ στο άρθρο 13 του Νσχ, στο οποίο, άλλωστε, αναφέρεται και το οποίο συμπληρώνει.

7. Επί του άρθρου 16

α) Βάσει της παρ. 3 του υπό ψήφιση άρθρου προτείνεται να αντικατασταθούν οι «περιπτώσεις ζζ, ηη και θθ της παραγράφου α' του άρθρου 19 (...)». Η προτεινόμενη να αντικατασταθεί παράγραφος, όπως ισχύει, φέρει τον αριθμό 1 και όχι τον αριθμό α'.

β) Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 16 του Νσχ, «Για την υγιειονομική περίθαλψη του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις για την υγιειονομική περίθαλψη

των στρατιωτικών και των μελών των οικογενειών τους. Η υγειονομική περίθαλψη του προσωπικού του Λιμενικού Σώματος παρέχεται επίσης από (...) ιδιωτικές κλινικές και ιδιωτικά νοσηλευτικά ιδρύματα συμβεβλημένα ή μη με το Δημόσιο και από ιδιώτες ιατρούς, συμβεβλημένους ή μη με το Δημόσιο (...)».

Επισημαίνεται, συναφώς, ότι οι διατάξεις των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 4 του π.δ. 432/1983 «Υγειονομική περίθαλψη των Στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων και του Λιμενικού Σώματος, καθώς και των μελών των οικογενειών τους» (ΦΕΚ Α΄ 162) – από την εφαρμογή των οποίων έχει πάντως εξαιρεθεί ρητώς το προσωπικό του Λιμενικού Σώματος (βλ. άρθρο 2 παρ. 2 του π.δ. 169/2004, ΦΕΚ Α΄ 142) – καθορίζουν ειδικές προϋποθέσεις, υπό τις οποίες οι στρατιωτικοί «δικαιούνται περίθαλψη (...) σε Ιδιωτικές Κλινικές και (...) από ιδιώτες γιατρούς (...)». Δεδομένου, όμως, ότι η προτεινόμενη διάταξη δεν εξαρτά από τη συνδρομή συγκεκριμένων προϋποθέσεων την παροχή υγειονομικής περίθαλψης στο προσωπικό του Λιμενικού Σώματος-Ελληνικής Ακτοφυλακής από ιδιωτικές κλινικές και ιδιωτικά νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιδιώτες ιατρούς, επιτρέποντας, μάλιστα, κατ' αρχήν χωρίς συγκεκριμένους όρους, την προσφυγή και σε μη συμβεβλημένους με το Δημόσιο φορείς, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να αποσαφηνισθεί, προς αποφυγή παρερμηνειών, αν απαιτούνται ή όχι εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που τίθενται, κατά τα ανωτέρω, για τους στρατιωτικούς και τα μέλη των οικογενειών τους.

γ) Στο τέλος της παρ. 13 του άρθρου 16 του Νσχ προτείνεται, για λόγους συστηματικούς, η προσθήκη της φράσης «, η επόμενη δε παράγραφος 6 α-ναριθμείται σε παράγραφο 5».

8. Επί του άρθρου 22 παρ. 4

Με την παρ. 4 του άρθρου 22 του Νσχ εισάγεται ερμηνευτική διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 2881/2001 (ΦΕΚ 16 Α΄), συμφώνως προς την οποία ο «Οργανισμός μπορεί να προβαίνει ταυτόχρονα με ενιαίο διαγωνισμό σε εκποίηση ενός ή περισσότερων ναυαγίων και επικίνδυνων και επιβλαβών πλοίων που ανήκουν σε έναν ή διαφορετικούς ιδιοκτήτες, των οποίων οι κύριοι αρνούνται ή αδυνατούν να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους». Χρήσιμο θα ήταν εν προκειμένω να διευκρινισθεί αν η ως άνω διάταξη είναι πράγματι ερμηνευτική κατά την έννοια του άρθρου 77 παρ. 2 του Συντάγματος, οπότε έχει αναδρομική ισχύ και ανατρέχει στον χρόνο ψήφισης της ερμηνευομένης ή όχι, οπότε συνιστά νέα ρύθμιση και ισχύει από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Βεβαίως, η προτεινόμενη ρύθμιση χαρακτηρίζεται από την αιτιολογική έκθεση του Νσχ (σελ. 12) ως «ερμηνευτική διάταξη» και εισάγεται

με την πανηγυρική διατύπωση «Η αληθής έννοια της παρούσας παραγράφου είναι...». Περαιτέρω, όμως, για να είναι η προτεινόμενη γνήσια ερμηνευτική, πρέπει η ερμηνευόμενη διάταξη να έχει ασαφή ή αμφίβολη έννοια, όπως και να περιέχει κενό ή αντινομία, στοιχεία τα οποία δημιουργούν αβεβαιότητα, και, ως εκ τούτου, καθιστούν αναγκαία την ερμηνεία της κατά τρόπο που να της προσδίδει συγκεκριμένη πλέον έννοια (βλ. Π. Παραρά, Σύνταγμα 1975-Corpus, II, Κοινοβουλευτικό Δίκαιο, άρθρο 77, Αθήναι-Κομοτηνή 1985, αρ. 3, σελ. 471 επ., Φ. Σπυρόπουλο, Συνταγματικό Δίκαιο, 2006, σελ. 100), τα οποία, πάντως, δεν προκύπτουν από την αιτιολογική έκθεση.

Αθήνα, 21. 2.2011

Η εισηγήτρια
Αθηνά Κοντογιάννη
Επιστημονική Συνεργάτις

Ο Προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Στέφανος Κουτσουμπίνας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών